

De zonen van Isaak

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL

Isaak, de zoon van Abraham en Sara groeit op. Hij trouwt met Rebekka. Ze willen graag een gezin stichten, maar een kind wordt niet geboren.

Isaak bidt vurig tot God om een baby en na vele jaren krijgen ze tot hun grote verrassing twee baby's. Een tweeling. Twee jongens. Toen ze nog bij Rebecca in haar buik waren, voelde ze vaak dat ze hard tegen elkaar aan stootten. Ze vroeg God wat ze daarmee aan moest. God antwoordde haar dat de jongens ieder een andere kant op zouden gaan en dat de oudste zou moeten doen wat de jongste hem zou vragen.

De oudste jongen noemen ze Esau en de jongste Jacob.

Heel vaak lijkt een tweeling op elkaar, maar de jongetjes van Isaak verschillen enorm van elkaar. Esau is rossig en stoer, is een echte jongen van de natuur, hij houdt van jagen en is altijd met zijn pijl en boog in het veld te vinden.

Jacob is anders, hij houdt van de schapen en de lammetjes. Hij is een echte dierenvriend en wil later herder worden.

Isaak houdt het meest van Esau. Hij is een jongen naar zijn hart want Esau is een goede en stoere jager.

Rebekka houdt het meest van Jacob. Hij is altijd bij haar in de buurt in het tentenkamp.

Er zal een dag komen dat Esau, de oudste van de twee, het eerstgeboorterecht krijgt. Dan krijgt hij van Isaak 'Gods zegen' en wordt hij de baas over de kuddes en alle bezittingen van Isaak. Zo gaat dat altijd... De oudste erft alles. De jongste krijgt niets.

Op een dag is Jacob een lekkere soep aan het koken. Rode linzensoep. Het ruikt heerlijk in de tent als Esau van een lange dag jagen terug komt.

Hij is doodmoe en heeft heel erge honger.

Hij ruikt de soep en roept naar Jacob: 'Hé broer, ik rammel van de honger, geef mij eens gauw zo'n bord soep!'

Jacob zegt: 'Je mag de hele pan wel hebben, maar dan moet jij mij je eerstgeboorterecht geven.'

'Wat kan mij dat geboorterecht schelen, ik ga bijna dood van de honger, dus...geef mij eens wat!'

'Weet je het zeker? Beloof me dat je echt afziet van je eerstgeboorterecht.'

En Esau belooft plechtig dat hij het recht van de oudste aan Jacob geeft.

Jacob geeft Esau z'n bord soep. Esau eet het gulzig op en daarna staat hij alweer weer op om naar buiten te gaan. Zo weinig gaf Esau om zijn eerstgeboorterecht.